

Kapitola 11. Pozdĺž Cesty

Předcházající část: Kapitola 10. Podstata Boha

Preložil a vyčáčkál Juló pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.
Editované Julom 17máj2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Okó Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Juló sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Juló doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

Čtvrtá časť

DISKUSIE A PREDNÁŠKY

Prepisy rozhovorov a stretnutí vo viacpočetných krajinách so skupinami duchovných študentov majúci rôzne duchovné zázemie.

KAPITOLA 11

Pozdĺž Cesty

Návštevníci majú otázky, ktoré sa netýkajú vyslovene Ja-Bytia alebo Skutočnosti, ale sú to nejasnosti, ktoré sa objavia skoršie v priebehu duchovného skúmania.

.11.1. Otázka (z 19): Videl som program v televízii o [mimotelových zážitkoch](#), a [zážitkoch blízkej smrti](#). Zdalo sa, že {v tom televíznom programe} tieto dva zážitky stotožňovali. Nie sú vlastne úplne odlišné?

Odpoveď: Sú rozhodne a úplne odlišné. Dalo by sa povedať, že jeden {zážitok – zážitok blízkej smrti} je preklenujúci {cez škálu úrovní vedomia, a to v rozličnom rozsahu u každého, ktorý ho prežije}, a druhý {zážitok – mimotelový,} je považovaný za paranormálny. [Mimotelový zážitok](#) {, po anglicky OBE = Out of Body Experience}: môže vzniknúť kedykoľvek, dokonca aj v spánku alebo v snoch. Často je vyvolaný fyzickou kalamitou či chorobou, ako napríklad nehodou alebo operáciou. Pri mimotelovom zážitku je {pocitované zrejme} miesto {diania}, umiestnenie, a trvanie. Takmer neviditeľné energetické telo opúšťa fyzické telo, a cestuje na iné miesto v miestnosti alebo snáď dokonca celkom ďaleko. Zmyslové uvedomovanie si doprevádza energetické telo, a prestane byť {človekom} priradené k fyzickému telu, ktoré sa potom {týmto človekom, ktorý je teraz mimo tela,} prežíva ako oddelené. Pocit 'ja' je tiež priradený k energetickému telu, a nie ku fyzickému

telu. {Po ukončení zážitku} napokon dochádza k návratu energetického tela k fyzickému telu, a život {človeka} pokračuje {akoby nič} ako predtým. Toto dobrodružstvo je {hocikedy neskôr} pripomenuteľné, a často súvisí s inými ľuďmi. Ciachovaná úroveň vedomia jednotlivca sa výrazne nemení. Osobnosť {človeka a jeho správanie} sa nemení; {ako vedľajší účinok tohto zážitku} môže však dôjsť k trknutiu, že 'ja' nie je len fyzické telo.

Na rozdiel, [zážitok blízkej smrti](#) {, po anglicky Near-Death Experience:} nie je miestne obmedzený. Človek vstupuje do oveľa honosnejšej a veľkolepejšej sféry. Nekonečná, žiarivá láska je vždy prítomná. Je tu zreteľné uvedomovanie si, že dochádza k stavu zjavenia, a ciachované úrovne vedomia vykazujú prudký nárast. Jedným zo znakov tohto zážitku je, že sa mení osobnosť a že dochádza k premene. Tieto zmeny sú {vnútorne ako aj navonok} často dosť zjavné. Často dochádza k výraznej zmene prístupov {a správania,} a k zníženiu záujmu o svetskú. Strach zo smrti zmizne. Môže dokonca dôjsť k zmene náklonností {, záujmov, vedúcich až k zmene povolania}. Vo všeobecnosti dochádza k priťahovaniu k duchovným témam, ako aj k výraznému zníženiu úrovne celkového strachu. To sa odráža vo väčšej {vnútornej} mierumilovnosti, ladsnosti {, ktorú výrazne a zreteľne pociťuje okolie}, a v náhrade negatívnych postojov pozitívnymi. Premena osobnosti môže byť v niektorých prípadoch dosť hlboká. V iných by sa dala výstižne opísať len ako svätosť. Niektorí ľudia, ktorí majú takéto zážitky, sa stanú liečiteľmi a sú priťahovaní k liečiteľským profesiám, alebo pastoračným službám. {Pre snáď lepšie pochopenie tohto úkazu nazývaného Zážitok Blízkej Smrti by bol možno názov Zážitok z Klinickej Smrti, lebo z hľadiska vonkajšieho sveta je človek vyhlásený za klinicky mŕtveho. Napríklad nedýcha celých tridsať minút, lebo bol pod vodou}.

.11.2. Otázka: [Aké duchovné postupy je praktické vykonávať v rušnom svete?](#) Väčšina ľudí má prácu, rodiny, a mnoho rozptýlení.

Odpoveď: Úmyselné nasledovanie duchovných cieľov je výsledkom voľby, a rozhodnutia. Vlastne si {to} vyžaduje len ochotu, a spôsobilosť ich {ozaj dôsledne} uskutočňovať. Dokonca [aj jednoduchý duchovný koncept, čo by sa záludne ani nezdalo, je mocným nástrojom. Jednoduché rozhodnutie byť {napríklad 'iba'} láskavým, {alebo 'iba'} odpúšťajúcim, a {alebo 'iba'} súcitným, voči všetkému životu, vo všetkých jeho prejavoch, vrátane seba samého,](#) je skalpel, ktorý je schopný odstrániť hlavné zádrhele k duchovnému pokroku.

[S pokorným uznaním si vlastných nedostatkov a nevedomosti](#) človek môže vidieť, že myseľ je obmedzená, a neschopná vidieť všetky okolnosti obklopujúce akúkoľvek udalosť. Z tohto vzchádza [{alebo 'iba'} ochota upustiť od odsudzovania, a posudzovania.](#) Tento proces vyúsťuje do [{alebo 'iba'} ochoty vzdať svoje zážitky sveta](#) Bohu. Stáva sa zrejším, že svet vlastne vôbec nepotrebuje osobné názory človeka o čomkoľvek. Ak sa človek rozhodne pre zmierlivý pohľad na životné udalosti, potom sa otvoria iné možné cesty výkladu okolností, toho ako sa veci javia, a {ako aj} iné možnosti.

.11.3. Otázka: Budha povedal, že [túžba {chcenie} je zdrojom ega. Ako človek prekoná túto pripútanosť?](#)

Odpoveď: Je taká meditácia, ktorú by sme mohli nazvať „Načo?“ [Keď si všimneme nejakú túžbu, môžeme sa spýtať: „Načo?“](#) Odpoveď je vždy: „A potom budem šťastnejší.“ Teda, miestom šťastia je vždy niečo, čo je mimo mňa, a {ešte k tomu} v budúcnosti. To má za následok, že sa považujeme za obeť vonkajších okolností. To je tiež vrhanie našej moci {iným ľuďom a udalostiam, teda je to odovzdávanie našej moci nad našou pohodou, mierom, a šťastím, udalostiam, a ľuďom okolo nás, ktorým tým dávame moc nad našim šťastím}. {Jediný} možný skutočný zdroj šťastia vlastne pochádza {iba, a jedine, a výhradne z nášho} vnútra. Nieto ani času {, niekedy inokedy}, ani miesta {, niekde inde} kde {by sa dalo nájsť} šťastie, než ako je práve v tomto {prebiehajúcom, sústavnom} okamihu.

Skutočným zdrojom radosti a šťastia je rozpoznanie vlastnej existencie {a to} v tomto {prebiehajúcom a prchajúcom} okamihu.

[Zdroj potešenia vždy pochádza zvnútra, aj keď je navodený nejakou vonkajšou udalosťou alebo nadobudnutím.](#)

[V každom {prebiehajúcom} okamihu času nemôže existovať nič také ako problém.](#)

[Nepohoda vzniká z idenia {ega} mimo skutočnosť prítomného {, prebiehajúceho} okamihu, a z vytvárania príbehu z minulosti alebo {do} budúcnosti, ktorý, keďže ani jeden z nich neexistuje, nemá Skutočnosť.](#) {Je iba výplodom fantázie ega. Je to vlastne vymyslený príbeh, vytvorený všedným ja/egom, v ktorom je toto ego samozrejme stredobodom pozornosti, a preto to robí.}

.11.4. Otázka: Aké sú nejaké [iné užitočné nástroje?](#)

Odpoveď: Je tu ďalšia meditácia, ktorú by sme mohli nazvať „Čo keby, a čo potom?“ Tento postup je založený na ochote vzdať sa mylných predstáv ega, a odovzdať ich Božej Skutočnosti. Začneme otázkou: [„Čo keby sme upustili od niečoho,](#) po čom túžime alebo čo si ceníme?“ a {následne} spýtame sa: [„A čo potom?“](#) To nastolí ďalšiu prekážku. Spýtame sa, či sme to ochotní vzdať to Bohu, čo nastolí ďalšiu prekážku. [Napokon ochota vzdať sa každej mylnej predstavy, že šťastie je 'tam vonku'](#), prináša uvedomenie si toho, že existencia človeka, z okamihu na okamih, je výlučne z Prianne Boha. Život človeka je udržiavaný ako funkcia prítomnosti Boha, a materiálnosť, o ktorej sme si mysleli, že ho udržiava, je sama osebe výrazom Božej Vôle pre nás. Vlastné úsilie o udržanie života je 'danosťou' a nie osobným vynálezom {ega}. Ego si beztak myslí, že pretrvávame pri živote bez Božej vôle, a nie vďaka nej.

.11.5. Otázka: Je [duchovný pokrok náhly alebo postupný?](#)

Odpoveď: Vlastne nieto rozporu v tejto otázke, ktorá naznačuje stav buď/alebo duality. Obidve rozpoloženia prevládajú súčasne. [Zdanlivo malé kroky v](#)

[duchovnom vývoji sa často dejú takmer nepovšimnuto](#), ale sú to práve malé posuny, ktoré sa odohrávajú mimo dohľad, pod hromadou snehu, ktoré vyúsťujú do lavíny. Náhle skoky vo vedomí môžu nastať bez varovania. Preto je najlepšie byť pripravený na takéto prípadné vyústenie týmto smerom.

.11.6. Otázka: [A čo dostaním sa cez veľký blok intelektu?](#)

Odpoveď: Tento [poskok je tiež výsledkom ochoty a inšpirácie](#). Iba štyri percentá svetovej populácie je schopných preklenúť úroveň vedomia 500, úroveň Lásky. Láska sa približuje k Bezpodmienečnej láske na úrovni 540, čo je úroveň Uzdravovania. V ciachovanej úrovni 500 sa pokrok stáva jasným a zrejším. {Na tejto úrovni sa} cieľ najlepšie opisuje ako láskyplnosť voči všetkému životu, a oddanosť k jeho podpore. Takže na úrovni 500viek sa človek stáva odpúšťajúcim, zhovievavým, neškodným, mierumilovným a uvoľneným. Šťastie človeka je nezávislé od vonkajších okolností alebo udalostí. [Posudzovanie zmizne a je nahradené túžbou po porozumení a súcite](#). Vrodená nádhera a dokonalosť všetkých vecí sa začína odhaľovať. Je bežné prepuknúť v slzy nad rozsahom krásy, ktorá je zjavná vo všetkom, čo existuje. Opakovaný výskyt akýchkoľvek myšlienok alebo pocitov, ktoré sú menej než láskavé, je prežívaný ako bolestivý alebo nevítaný.

.11.7. Otázka: [A čo oprávnená zatrpknutosť?](#)

Odpoveď: Ochota upustiť od zatrpknutosti odhalí, že všetky takzvané zdôvodnenia sú len rozumovými odôvodneniami a výhovorkami. Sú vrhaním obviňovania, a predstavujú [narcistické](#) {, teda sabaobdivovacie} stanovisko. Zatrpknutosť je ozaj detinská, a založená na predstavách o férovosti zo škôlky. [Nič vo vesmíre nemá nič spoločné s férovosťou. Namiesto toho všetko predstavuje všeobecnú spravodlivosť mimo momentálneho času a miesta. Všetky zatrpknutosti predstavujú zdôvodňovanie obviňovania, premietanie zodpovednosti a videnie seba samého ako obete.](#)

[Pre duchovného študenta {platí}, že dokonca aj keď tá druhá osoba bola 'nesprávna', stále jej treba odpustiť.](#)

Všetky zatrpknutosti ciachujú pod úrovňou 200 a nie sú v bezúhonnosti. {Z hľadiska Ja-Bytia} nielo žiadneho zisku z ich prechovávanía {a ich pestovania}.

Moderný trend 'politickéj korektnosti' je veľkým zdrojom konfliktov, sporov, a utrpenia (ciachuje na 190). Je založený na vyfantazírovaných 'právach'. V skutočnosti nielo takých vecí, ako sú 'práva'. Toto sú všetko sociálne výmysly. Nič vo vesmíre nemá 'práva'. Celý okruh 'práv' vedie k paranoidným postojom mindrákov {, teda upodozrievajúcich a ustráchaných postojov}, ku konfrontačnosti, konfliktom, konceptom páchatela a obete, mylným predstavám o príčinných súvislostiach, a k pomste. To všetko vytláča prevzatie osobnej zodpovednosti za vlastné prežívanie života, čo je úroveň, ktorú treba dosiahnuť pre bezúhonnosť.

.11.8. Otázka: Ako pokorné uznanie vlastných nedostatkov a nevedomosti [odbúrava nadvládu intelektu?](#)

Odpoveď: [Nebojácnym skúmaním logiky a rozumovosti](#), veda si sama ujasní svoje hranice, a svoju príslušnú sféru {pôsobnosti}. {Ale} napokon sa rozumovosť a logika dostávajú do oklúk, takže človek skončí pri definovaní definícií, kategórií myslenia, a spôsobov opisu z vopred vybraných bodov pozorovania. Logika má praktické a užitočné využitia v každodennom materiálnom svete, ktoré sú blahodarné a prospešné, ale nevedú k osvieteniu, čo je úplne iné húževnaté úsilie.

.11.9. Otázka: [Ale čo morálka?](#) Nevedie upustenie od správneho a nesprávneho, a od posudzovania druhých k nemorálnosti?

Odpoveď: [Pomenovania správneho a nesprávneho sú praktickým vodidlom pre správanie ľudí, ktorí ešte nie sú duchovne vyvinutí](#). Sú dočasnou náhradou za väčšie uvedomovanie si. Nuž a tak učíme dieťa, že je 'zlé' prechádzať cez ulicu samému {, bez doprovodu dospelého}, pretože nemá dostatočné uvedomovanie si nebezpečenstva. Dosiahnutím dospelosti takéto podávanie rámca ako správne alebo nesprávne o prechádzaní cez ulicu už viac nie je zmysluplné ani významné. Pozeráme sa na obe strany, predtým než prejdeme cez ulicu, aby sme sa vyhli prevalcovaniu, nie preto, že je to nesprávne alebo zlé. S duchovným pokrokom etické hodnoty nahrádzajú moralistické poučky, rovnako ako uvedomovanie si duchovnej pravdy nahrádza dogmy a vnucovacie systémy presvedčení. Správania, ktoré musia byť postavené mimo zákon, aby sa potlačil ich výskyt v bežnej populácii, stratili akýkoľvek význam pre ľudí, ktorí sú oveľa pokročilejší.

.11.10. Otázka: Ak nie je 'objektívneho' správneho alebo nesprávneho, [čo je teda vodidlom správania?](#)

Odpoveď: Uvedomovanie si Skutočnosti človekom pretvára {, pozmenením uhla pohľadu,} všetok význam a dôležitosť, a aj ako sa veci javia. Nieto ziskov, po ktorých túžiť, nieto krívd, ktoré pomstiť, nieto víťazov ani porazených, nieto príčin, pre ktoré sa obetovať. [Vodidlom všetkého konania sa stane bezpodmienečná láskyplnosť, láskavosť, a súcitiť](#). Všetky voľby majú dôsledky, a vlastne nikde nie je vidieť nejakú nespravodlivosť, ak 'videnie' {, ako úplný neobmedzený nadhľad} človeka je neobmedzené časom, priestorom, a zdanlivosťou vnímania.

Potiaľto 1/2.

.11.11. Otázka: [A čo karma?](#)

Odpoveď: Môžeme sa vyhnúť kontraverziám a rozporom tým, že nebudeme používať tento pojem, ktorý sa {ľuďom} v Západnom svete spája {iba} s Východnými náboženstvami a {Východnými} duchovnými tradíciami. Namiesto {tohto sústredenia sa na pojem karma,} môžeme {radšej} pozorovať spätosť medzi konaním {ľudí} a voľbami

{ľudí}, duševnými aj fyzickými, s {ich} následkami. V skutočnosti tieto nie sú časovo následné, ale sú vlastne súbežné, a zdanlivo oddelené zdanlivosťou vnímania. (Pozerajúc) zvonku duality zdanlivosti vnímania, 'udalosť' a jej 'dôsledky' sú jednou a tou istou vecou. Nič sa vlastne {v skutočnosti} nehýbe, okrem samotného bodu zdanlivosti vnímania.

Všetky náboženstvá, bez výnimky učia, že {naše} rozhodnutia, voľby, a činy sú spojené s dôsledkami, ktoré sa objavia a nastanú neskôr v 'čase'. Ak sa na život pozeráme ako na kontinuum {, teda plynulý prechod, plynulé 'plachtenie'} z jednej sféry do druhej, potom sú všetky náboženstvá rovnaké v tom, že učia, že činy {v tejto sfére života} majú dôsledky v inej sfére či v pomeroch, časovo nasledujúceho životného úseku {po skončení terajšej fyzickosti, ktoré, to skončenie, sa všedne nazýva zomretie}. Všetky náboženstvá učia, že bude jestvovať nefyzický život, ktorý {vytlačí a} nahradí fyzický. Zmätok tu vzniká z nesprávneho označenia tohto života ako fyzického a ďalších životov ako nefyzických alebo opakujúcich sa fyzických. V prvom rade {treba povedať, že} tento život je vnútorné, subjektívne prežívanie, ktoré zahŕňa fyzické telo, ale je od neho nezávislé. Preto ani táto súčasná existencia nie je vlastne fyzická.

Tento život je subjektívnym dobrodružstvom akejsi tajomnej bytosti zvanej 'ja'. Túto terajšiu životnú epizódu 'ja', môže toto 'ja' považovať za fyzickú, ale to je, samo o sebe, mylnou predstavou. Či časovo následné životné epizódy obsahujú mylnú predstavu fyzickosti alebo nie, je ozaj nepodstatné pre vyvodzovanie a význam časovo postupného napredovania pomerov. Všetky 'epizódy životov' sú subjektívne, nefyzické, vzájomne prepojené, a vlastne nepretržité. Každá z nich je podmienená a určená voľbami, stanoviskami, a ich dôsledkami {s nimi spojenými}. Všetky možnosti, sú zahrnuté vo vývoji vedomia. Keď sa vedomie prestane stotožňovať s formou, je potom mimo karmy {, čo nastáva nad 600}.

Je značne zaujímavé, že novorodenci už majú ciachovateľnú úroveň vedomia v čase svojho narodenia, a že tá úroveň, u väčšiny ľudí, zvykne pretrvávať počas celého ich života. Napredovanie vedomia u priemerného človeka počas jeho života napreduje približne o päť bodov. Protirečivo, však úroveň vedomia ľudstva ako celku zostávala po mnoho storočí na úrovni 190 a len nedávno prekročila kritickú hranicu 200, na súčasnú úroveň {v roku 2001 na} 207. Miera zvyšovania všeobecnej úrovne vedomia je brzdená obrovským počtom ľudí, ktorí naďalej robia negatívne rozhodnutia a voľby.

.11.12. Otázka: Súvisí teda karma s formou?

Odpoveď: {Pred týmto okamihom} predchádzajúce pomery vedomia pozostávajú zo šablón vyjadrených ako prevládajúce energetické polia relatívnej moci. Každá úroveň {vedomia} obsahuje v sebe {pre ňu} nevyriešené záležitosti a obmedzenia, ktoré vylíčovujú tú{-ktorú} úroveň, a tým stoja zoči-voči jednotlivcovi {aby práve s tými jednal}. {Náhodne si} povedzme, že pri narodení, energetické pole {nejakého} človeka ciachuje na úrovni 150. Hlavnými konfrontáciami tohto človeka bude určite hnev. Môže stráviť celý {tento fyzický} život alebo {dokonca}

mnoho epizód životov s hnevom ako ústrednou témou. {A napríklad,} osoby, ktorých energetické pole ciachuje v 50tkách, budú vystavené životu v chudobe a {materiálnom} odňatí, a môžu sa narodiť do hladujúcej populácie, pustošenej chorobami a vojnou {, ale samozrejme iba s ich súhlasom pred narodením}.

.11.13. Otázka: Nie sú {zdanlivo vonkajšie a zdanlivo vnútorné} [pomery {, podmienky,} narodenia čisto náhodné](#), závislé od génov, chromozómov, a geografickej, a časovej náhody?

Odpoveď: [Nič vo vesmíre sa nedeje náhodou či nehodou](#). Vesmír je ucelenou súbežnosťou a vzájomným spolupôsobením nespočetných pomerov, zúčastňujúcich sa {a pôsobiacich} v nekonečnom počte energetických vzorov {, príťažlivých polí a úrovní vedomia}. V stave Uvedomenia, to všetko je zrejmé a možné jasne vidieť a poznať. Mimo tej úrovne Uvedomenia by sa to {, toto vesmírne spolupôsobenie,} dalo prirovnať k nespočetným, neviditeľným magnetickým poliam, ktoré automaticky pripojujú alebo odpudzujú umiestnenie človeka, a vzájomne pôsobia podľa umiestnení, a relatívnych razancií a polarít. Všetko ovplyvňuje všetko ostatné a je v dokonalej rovnováhe.

V Uvedomení, sotva postrehnuteľné vnútorné fungovanie vesmíru sa odhalí samo, ako majestátny tanec neveriteľne zložitého dizajnu a vykonávania. Stane sa jasným, že to, čo svet nazýva zázračným, sa deje ako dôsledok posunu energie, napríklad takej, aká je vytvorená láskou alebo modlitbou. Je tiež možné ľubovoľne vybrať akýkoľvek výraz ľudských činností a vzájomných spolupôsobení, a ociachovať moc energií, ktoré sa na ňom podieľajú. [Prirodzene vlastné energie, združené so všetkým, čo existuje, určujú ich osud, v závislosti od všetkých prevládajúcich pomerov v celom vesmíre](#). V celom vesmíre, tieto sú vyjadrené miestne ako prevládajúce pomery. [Náhoda či neférovosť nie sú možné. Každý čin, rozhodnutie, myšlienka, alebo voľba mení vzájomne spolupôsobiace rovnováhy, a má dôsledky](#).

.11.14. Otázka: [Je teda karma všeobecným rozpoložením?](#)

Odpoveď: {[Áno](#)}. Celé odvíjanie, a vzájomné pôsobenie, vo vývoji {, =v evolúcii,} všetkého vo vesmíre, je úplne karmické. {A teda} ľudský život nie je {tomu} výnimkou. Podobne, všetky možnosti {'udiania'} sa čohokoľvek} sú určované celým súborom vesmíru a všetkého v ňom. {Napríklad z 'mačkovej' karmy bude raz} mačka {, a tá} sa {pre narodením} zrazu nepremení na {fyzicky narodeného} psa. [Je to 'karma', {posobiaca cez rodičov,} ktorá má za následok výber {rodičov a tým ich} génov a chromozómov pri narodení človeka](#) {, a nie naopak!}, ako aj miesto, umiestnenie, a pomery {, takže človek sa nenarodí mačkou. Človek sa narodí v určitom 'karmicky perfektnom' zdravotnom stave, na určitom 'karmicky perfektnom' mieste zemegule, do určitých 'karmicky perfektných' životných pomerov, ktoré sú všetky najoptimálnejšími rozpoloženiami pre vývoj 'narodenej' duše}. Energetické pole vrodenej driemajúcej pretrvávajúcej spôsobilosti možného prejavovania sa toho energetického poľa mačky nie je priťahované vstupom do tela psa. Dá sa, pomocou svalového testovania, stopovať 'karma' ktoréhokoľvek tvora. {Vlastná podstate vo}

vnútri každého tvora, karma je {, predstavuje,} pole možných volieb, ako aj dôsledkov z minulých volieb {, čo vystihujú ľudové múdrosti, ako napríklad: „Ako zaseješ, tak budeš žať“, alebo “Ako sa do lesa volá, tak sa z lesa ozýva“}. Obvykle, tieto {karmické} prevládajúce súbory pomerov [sa označujú ako údel, osud](#), alebo {akože} náhoda.

.11.15. Otázka: Aké je vzájomné [pôsobenie medzi viditeľnou a neviditeľnou sférou](#)?

Odpoveď: Akákoľvek rozluka medzi nimi je {tvorená egom a} svojvoľná, a týka sa len zdanlivosti vnímania. [Oboje, prejavené aj neprejavené, je uceleným celkom.](#) Fyzický svet zdanlivosti vnímania je svetom následkov. To, čo všedný svet je, nemá moc zapríčiniť čokoľvek. Moc príčinnosti existuje iba v neviditeľnej sfére. {Ukážme si to na príklade známeho New Yorkského mrakodrapu, ktorý po jeho dokončení v roku 1934 bol vyše 40 rokov najvyššou budovou sveta, so 102 poschodiami. Táto} budova ‘Empire State Building’ vznikla existovať najprv ako [myšlienka a návrh vo vnútri mysle jej tvorca, ktorá bola následne posilnená vôľovým činom, aby sa objavila ako {toho} dôsledok vo viditeľnom svete.](#) Ako fyzická budova, táto nemá moc príčinnosti, zapríčiniť, aby sa niečo stalo. Jej prítomnosť predstavuje miestne pomery, ktoré majú dôsledky, ako napríklad prúdenie vetra {okolo budovy} alebo tieň {ktoré vrhá}, ale moc príčinnosti nie je prirodzene vlastná stavbe ani jej častiam.

.11.16. Otázka: [Čo objasňuje čohokoľvek existenciu?](#)

Odpoveď: [Božia Priazeň určuje všetko Tvorenie, vo všetkých jeho prejavoch](#) a stránkach. Hovoríme, že neprejavené prichádza do prejavenia sa, ako prejav vyjadrenia Božej vôle. Toto je umožňované a aktivované Božou Prítomnosťou, ktorej črtou je umocňovať Vývoj možného do uskutočneného. Mohli by sme napríklad povedať, že semeno je driemajúce a neaktívne, no a v Božej Prítomnosti začne rásť. [Vrodené driemajúce pretrvávajúce spôsobilosti možného prejavenia sa vzorov pre objavenie sa {do} materiálnosti, sa nachádzajú v neviditeľnej sfére ako energetické vzorce.](#) Črta ‘skutočnosti’ {, naozajstnosti,} je len vyžarovanie Ja-Bytia, ktoré napĺňa črtu, ktorú nazývame skutočnosťou. Všedná myseľ pripisuje túto črtu skutočnosti akejkoľvek hmote, a predstavuje si, že skutočnosť vychádza zo samotnej hmoty. Jediná vec, ktorá je skutočná, je Ja-Bytie, ktoré, z povahy svojej božskosti, vyžaruje črty života, skutočnosti, a existencie. Život je buď prítomný, alebo nie je.

Nieto žiadnej samoexistujúcej skutočnosti, akou je {povedzme napríklad} smrť, rovnako ako nieto ničoho takého, ako je ‘vypnutosť’ v elektrickom kábli, ktorý je bez prúdu. {Ego si vytvorí pojem ‘vypnutosť’ ako protiklad k ‘zapnutosti’, podobne ako si ego vytvorí pojem ‘fal>še’ ako protiklad k ‘pravdivosti’. ‘Faloš’, sama o sebe, v skutočnosti neexistuje. Pri svalovom testovaní nemá odozvu a teda neutužuje testovací sval. Utuženie svalu je následkom existencie testovanej veci}. [Božstvo samo seba prejavuje ako forma a/alebo život, v závislosti od {priaznivých} miestnych pomerov {na prejavenie}, a vrodených driemajúcich pretrvávajúcich](#)

spôsobilostí možných prejavení sa {, =potenciality}. Bez {tejto} predchádzajúcej potenciality ('karmy') pre život, nikto by sa nemohol narodiť. Celý vesmír a všetko v ňom **je** vlastne synchronnou karmickou výkladnou skriňou a **jedinou udalosťou**.

.11.17. Otázka: Znie to, akoby bol všetok život do značnej miery vopred stanovený. Nie je to predurčenie?

Odpoveď: **Nie**. Predurčenie je niečo celkom iné. Predurčenie, ako pojem, naznačuje, skryté a domnelé, obmedzenie a {ako aj} vyústenia, zatiaľ čo karma nastavuje príležitosti a zóny slobody pre voľbu. Rozsah volieb, ktoré sú {pre človeka} dostupné, je obmedzený prevládajúcimi pomermi, ktoré sú {k človeku} priťahované či nastavované jeho karmickým profilom energetického poľa {=Julov makovník}. Voľba {vytláča a} nahrádza karmu a môže ju prehlasovať alebo ju meniť aktom {duchovnej} Vôle.

.11.18. Otázka: Ako je to so slobodnou vôľou?

Odpoveď: Súčasťou energetického vzoru človeka, zdedeného pri narodení, sa vyskytuje vrodená spôsobilosť pre voľbu a rozhodnutia. Tieto sú prístupné, v {určitej} kvalite a množstve, {a to} v závislosti od ciachovaného energetického poľa človeka. V {medziach} rámca dedičnosti a vývoja jednotlivca {narodeného} do {tohto} sveta {formy}, zakúšame, že človek má príležitosť odpustiť, alebo nenávidieť a odsudzovať. Dalo by sa povedať, že duchovná nadnášanlivosť človeka stúpa s voľbou odpúšťania, a klesá s {s voľbou} nenávisťou. Každá voľba teda posúva človeka do iného 'miesta' v celkovom energetickom poli ľudského života. Hovorí sa: „Vrana k vrane sadá“, „Podobný podobného si hľadá“, „Každého raz dostihnú jeho klamstvá“, „Ako sa do hory volá, tak sa z nej ozýva“, a „Žneme to, čo sme zasiali“. Budha povedal, že nie je potrebné napádať, ani trestať, svojich nepriateľov, pretože oni sami sa podrazia ako následok svojej vlastnej povahy. Všetky náboženstvá učia, že tento život ovplyvňuje nasledujúci; či ten nasledujúci je vlastne fyzický alebo nie je, je preto bezpredmetné. Život sa nemôže stať neživotom, môže iba zmeniť formu a prejav. {Pripomeňme si, že človek si môže pozmeniť svoju ciachovanú úroveň svojím zámerom, a ak, v súlade s Božou vôľou, tak počuje o, a volí duchovné napredovanie}.

.11.19. Otázka: Nie je vyššie ciachované energetické pole 'lepšie' ako pole, ktoré ciachuje nižšie?

Odpoveď: **Nie** je 'lepšie', len {je} inakšie {,rovnaako ako zimné ročné obdobie nie je lepšie ako letné, sú len inakšie, ak odstránime uprednostňujúce stanovisko ega/všedného ja}. Každý tvor má svoju činnosť {v tejto epizóde života} na vykonávanie, vo svojom príspevku k celku {k chodu sveta a vesmíru, a teda dovoľte ľuďom vykonávanie ich poslania, osudu}. Jedna tehla nie je lepšia ako iná,

pretože je väčšia alebo {zamurovaná} vyššie v budove. 'Väčšie', či 'menšie', či 'lepšie' sú posudzujúce pojmy, vychádzajúce zo stanoviska {všedného ja, ktoré je však vždy dobrovoľné}. Každý tvor, ktorý žije, {dieťa, či antilopa, či púpava} prežíva rovnakú radosť z uvedomovania si existencie. Božská Prítomnosť vo Všetkom-Čo-Je, napĺňa túto vlastnosť ako dôsledok Tvorenia. Zvierá, rastlina, či človek sú si rovní v radošti z existencie {, rovnako ju pociťujú, avšak prejav tejto radošti je a môže byť značne odlišný, a inými nerozpoznaný}. Ľudská myseľ môže premýšľať a hľadať. Rastlina, ak by mala myseľ, by pravdepodobne považovala myslenie za prebytočné a hlúpe. Každá bytosť, ktorá žije, miluje svoju existenciu, nie preto, že má emocionalitu, ale preto, že radosť z uvedomovania si je prirodzene vlastná životu a všetkej existencii. Poznanie nevyžaduje ani myšlienky, ani pocity, pretože existencia obsahuje črtu Božského Uvedomenia. Samotný život {sám o sebe vie}, že existuje, ale zapletáva sa do stotožňovania sa so svojou súčasnou formou. Z úrovne Uvedomenia {, a to z} Pravdy a Skutočnosti, smrť je nemožnosťou, pretože nemá skutočnosť {, naozajstnosť}, rovnako ako nebytie nie je skutkovým stavom, ale mentálnym opisom. Aby smrť mohla nastať, musela by byť súčasťou karmickej vrodenej driemajúcej pretrvávajúcej spôsobilosti možného prejavenia sa vesmíru {, =jeho potencialitou}. Nie je to možná potencialita, a nieto {také} čo nastať. Ničota nie je vec, ktorá môže nastať.

Život, rovnako ako existencia, nemá protiklad, práve tak ako pravda nemá protikladnú, samoexistujúcu pseudoskutočnosť, akou je {napríklad} faloš. Pravda je buď prítomná, alebo nie je. Božstvo, Boh, Vsezahrnutosť, Jednozliatosť, a Absolútnosť sú Všetko-Čo-Je; protiklad k Bohu nemôže existovať. Iba pravdivé je pravdivým; nič iné neexistuje. Všetok strach, teda, vzchádza z pripútanosti k forme, v dôsledku mylnej predstavy, že forma je nevyhnutnou podmienkou pre existenciu.

KONIEC B2K11 {, } ‘ ’ ô ä „“

Další časť: Kapitola 12. Hľadanie Pravdy